

17 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρωντῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)».

Μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. (†270)

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Υπερ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα
τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
γη σας πολυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Δόξα.

Τῆς Μάρτυρος.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι-θ

Η α μνας σθ Ι η σθ κρα ζει με γα λη τη φω
νη σε νυμ φι ε μθ πο θω και σε ζη τς σα Α
θλω και συ σταυ ρθ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι

 σμω ω ω σθ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ

 σω συν σοι και θνη σκω υ περ σθ ι να και ζη σω εν

 σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χθ την με τα

 πο θς τυ θει ει σαν σοι αυ της προ σβει αις ως ε λε

 η η μων σω στοντας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α

 γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε

 νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

 η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

 μω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣ -Θ̣

Α να βλε ψασαι του τα φουτην ει σοδον και
την φλογα του Αγ γελουμη φερουσαι αι μυροφο
ροι συντρομω ε ξιστα ντο λεγσαι αραε κλα
πη οτω ληστη α νοι ξασπαρα δεισον αρα η γε
ρθη ο και προ παθςκη ρυ ξαστην ε γερσιν αληθως
α νεστηχριστος ο Θεος τοις εν Αδη παρεχων ζω
ην και α ναστασιν

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣ -Θ̣

Δόξα.

Ε κου σι α σου ουβουλη Σταυρον υ πεμεινας σω
τηρ και εν μνηματι ι και νω ανθρωποι εθεντο θνη
τοι τον διαλογου ταπερατα συστησαμε ε
νον οθεν δεσμευθεις ο αλλο οτρι ι ος θανατος
δεινω ως εσκυλε ευεετο και οι εν Αδη

α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο
κε βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυγα α ζε
Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον
πα λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Ανε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

θα να του το κρατος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

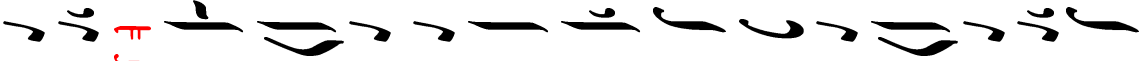
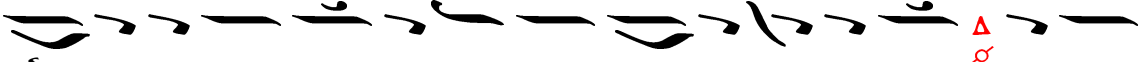

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελθωντων υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φορικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο

 ο νω ^π αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και

 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος ^Δ και γα

 λου χει ται συ μπασαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο

 ο τη η τι ^π και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε

 ε ρα ^ο ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι ^Δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ε
 υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ
 ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα ^{u q} τθ θα να α

 τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δθ

 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Ε
 υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ
 ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ω μα θη ²²

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ (δισ) 9}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ 9}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^{ζ'} Βου ^ξ

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ^{ε 6} αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^{ε 7}

O ι μι σουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ^{ε 7}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_{7x}
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται ^ε_{7x} τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου ^ε_{7x} κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα
θει ει α σου ω ω τα ^ε_{7x}

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος ^ε_{7x} υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν
των ^ε_{7x}

Δ ^ε_{7x} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα
μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη γη
ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λτρων χρε ω στου
μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος
θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα
πα τρω α δο γμα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρῶσαι ἡ μᾶς ^Δ ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
τος σου ^ε

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ
τρῶσαι ἡ μᾶς ^Δ ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
τος σου ^ε

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω
σαι ἡ μᾶς ^ε ε νε κεν τῆς δο ο ξῆς του ο νο μα
το ο ος σου ου ου ^ε

ΤΑΕΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καὶ ἔσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν

ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφηταί! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομιμα μὲ

Επιπλεῖον πλυνόν με ἀποτῆς ἀνομι

ας μὲ **Δ** και ἀποτῆς ἀμαρτίας μὲ κάθαρισον

με **θ**

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ ἔγνω γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μὲ ἔνωπιον μὲ στίδια παν

τος **Δ**

Σοι μόνῃ ἡμαρτον **Δ** και τὸ πονηρον ἔ

νωπιον σου ἐποίησα **θ** ὅπως ἀδικαι

ώθης ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νίκησεν τὸ κρινεσθαι

σε **θ**

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς σου νεληφθην **Δ** και ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μὲ **θ**

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειάν ἡγαπήσας **θ** τα ἀ

δηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἔδηλωσας

μοι **θ**

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανης απε

με

Αποδος μοι την αγαλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τη γεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιωσιν σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε
 ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς τῶν Πατέρων καὶ εἰς τῆς Μάρτυρος.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν

δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἵψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τῶν Πατέρων εὐσεβῆς ὁμήγουρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὦρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίῃ τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
ἐν τῇ θ' ᾠδῇ· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ῥωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννητορ ἄχραντε· διό, σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ.δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἀναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θειασῶται καὶ πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν

ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην· ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανώς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ἄσμασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Τῆς ἁγίας. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Δόξα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Μεσώδιον Κάθισμα τῶν Πατέρων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας, γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πράυνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα, ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὀρᾷ φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. (†270)

Στίχ. Χείρ δημίου τέμνει σε, Μαρίνα, ξίφει,
Χείρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς Πισσιδεΐας, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινός, ἱερέως τῶν εἰδώλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαέτις τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιωθῆναι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἤδη πεντεκαίδεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀνύσασθαι.

Ὀλύμβριος οὖν ὁ ἡγεμῶν, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτὴν καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδεΐας γέννημα καὶ θρέμμα καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ ἡγεμῶν ταθῆναι αὐτὴν καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξάινεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἢ γῆ ἐφοινίσσετο. Εἶθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἰδοῦ, δράκων ποθὲν ἐρπύσας, δεινῶς τὴν ἡγῆν ἐποιεῖτο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτόν, καὶ κύκλω αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ὁ φοβερῶτατος ἐκεῖνος δράκων ὡς κυνὸς μέλανος μορφήν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη καὶ σφῦραν εὐροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτόν ἐταπείνωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται καὶ ἐπὶ σκεύους ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἀβλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἴλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ ἡγεμῶν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βερονίκης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ναρτζάλου, Κιττίνου, Βετουρίου, Φήλικος, Ἀκυλίνου, Λεταντίου, Ἰανουαρίας, Γενερώσης, Βεστίας, Δονάτης καὶ Σεκούνδης, τῶν ἐν Σκίλλῃ (Scillium) πλησίον τῆς Καρθαγένης Ἀφρικῆς ἀθλησάντων. (†180)

Στίχ. Σοῖς αἵμασι, Σπεράτε, τοῖς ἐξ ἀχένος
Αἷμα τραχήλου μιγνύει Βερονίκη.

Ἐνδεκαρίθμῳ χορῷ σεπτῶν Μαρτύρων,
Χριστὸς ἡ κεφαλὴ, ὁ Μάρτυρας στέφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐφρασίου, ἐπισκόπου Ἰωνοπόλεως.

Στίχ. Εὐφράνας, Εὐφράσιε, τοῖς ἔργοις Λόγον,
Χαίρων πορεύου τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων τῶν φωτιστῶν τῶν Σλαύων, συνεργατῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, Κλήμεντος, Σάββα,

Ἀγγελαρίου, Γοράσδου, Ναοῦμ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. (η'-θ' αἰ.)

Στίχ. Ὑπὸ τῶν φωτιστῶν τὴν ψυχὴν φωτισθέντες,
Τοὺς ὁμογενεῖς ἐφωτίσατε ἔτι καὶ ἔτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ Γαλλησιώτου. (1054)

Στίχ. Κλεινοῦ Λαζάρου, δόξης τοῦ Γαλλησίου,
Λείψανα σεπτὰ ἐκκομίζονται γῆθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρκελλίνης, πρεσβυτέρας ἀδελφῆς τῶν ἁγίων Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων καὶ Σατύρου. (†398)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γενερόσου (Generosus), τιμωμένου ἐν Τιβουρίῳ (Tibur, Tivoli) τῆς Ἰταλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Κύνλλου (Cynllo), ἀσκητοῦ ἐν Οὐαλία. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου, ἐπισκόπου Αὐτισσιοδώρου (Autissiodorum, Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (†516)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἐννοδίου (Magnus Felix Ennodius), ἐπισκόπου Παβίας ἐν Ἰταλίᾳ. (†521)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Φρεδεγάνδου (Frédégand, Frégô), τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας, καταστάντος ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἐλόδορος (Kerkeodor) πλησίον τῆς Ἀντβεργίας (Antverpia, Antwerp) ἐν Βελγίῳ. (~†740)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Τουρνίνου (Turninus), ἐξ Ἰρλανδίας, ἐργασαμένου ἱεραποστολικῶς παρὰ τῷ ἁγίῳ Φοῖλλάνῳ (Foillan) ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Κενέλμου (Kenelm), υἱοῦ Κενούλφου (Coenwulf) βασιλέως τῆς Μερκίας ἐν Ἀγγλίᾳ, τὴν κάραν τμηθέντος. (~†821)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Ἀνδρέου τοῦ Πολωνοῦ, ἐρημίτου ἐν τῷ ὄρει Ζόβαρ τῆς Οὐγγαρίας. (~†1010)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Σβυατογκόρσκ πλησίον τοῦ Πσκὸβ διαλάμψαντος. (†1563)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Εἰρηνάρχου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Σολοβέτσκυ. (†1628)

Στίχ. Ἐν τόπῳ οἰκεῖ Εἰρήναρχος εἰρήνης,
Οὗ βασιλεύει Χριστός, ἡμῶν εἰρήνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς Οὐστ-Νεντούμα ἐν Βολογκντᾶ. (†1654)

Στίχ. Ὡς λέων φανεῖς πρὸς δαίμονας γενναῖος,
Ἐπνον κοιμᾶται Λεωνίδας δικαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀγιοκατατάξεως (1996) καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων (2000) τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γαβριὴλ τῆς μονῆς Ἑπτὰ Λιμνῶν ἐν Καζάν καὶ τῆς μονῆς Πσκοβ-Ἐλεάζαρο ἐν Πσκοβ. (†1915)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν εὐσεβεστάτων παθομαρτύρων Νικολάου β', τσάρου τῆς Ῥωσίας, Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Ἀλεξίου, Ὀλγας, Τατιάνας, Μαρίας καὶ Ἀναστασίας, ὑπὸ τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων σκαιῶς ἐκτελεσθέντων ἐν Σιβηρίᾳ. (†1918)

Στίχ. Λυχία ὡς ἄλλη ἐπτάφωτος φέγγει
Βολαῖς ἀκτίστοις μαρτύρων συνοδία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σε στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην ^{B8} α νε [♯] ξι ^ι χνι ^ι α ^M ςον ^ι θει ^ι αν ^ι β8 λην ^ι της ^{B8}
 εκ της Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι ν8 ^ι ς ^ι σαρ ^ι κω ^ι σε ^ι ως ^ι σ8 ^ι τ8 ^ι υ ^ι ψι ^{Πα}
 στ8 ^M ο ^ι ο ^ι προ ^ι φη ^ι της ^ι Αβ ^ι βα ^ι κ8 ^ι μ ^ι κα ^ι τα ^ι νο ^ι ων ^ι ε ^{Δι}
 κραυγ8 ^ι α ^ι ζε ^ι δ8 ^ι ο ^ι ξα ^ι τη ^ι δυ ^ι να ^ι μει ^ι σ8 ^ι Κυ ^ι ρι ^ι ε ^ι

ὠδὴ ε'

E ξε ^ι στη ^ι τα ^ι συμ ^ι πα ^ι ντα ^ι ε ^ι πι ^ι τη ^ι θει ^ι α ^ι
 δο ^ι ξη ^ι σ8 ^ι συ ^ι υ ^ι γα ^ι αρ ^ι α ^ι πει ^ι ρο ^ι γα ^ι με ^ι Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι
 νε ^ι ε ^ι ε8 ^ι χ8 ^ι ες ^ι εν ^ι μη ^ι η ^ι τρα ^ι των ^ι ε ^ι πι ^ι πα ^ι αντων ^{Δι}
 Θε ^ι ον ^ι και ^ι τε ^ι ε ^ι το ^ι κας ^ι αχ ^ι ρονον ^ι Υι ^ι ον ^ι πα ^ι σι ^ι
 τοι ^ι οις ^ι υ ^ι μν8 ^ι σι ^ι σε ^ι σω ^ι τη ^ι ρι ^ι ι ^ι αν ^ι βρα ^ι βευ ^ι ς ^M

σα ^ι

ὠδὴ ς'

T ην ^ι θει ^ι αν ^ι ταυ ^ι την ^ι και ^ι παν ^ι τι ^ι μον ^ι τε ^ι λ8 ^ι ν ^ι τες ^ι ε ^ι ορ ^ι
 την ^ι οι ^ι θε ^ι ο ^ι φρονες ^ι της ^ι Θε ^ι ο ^ι ο ^ι μη ^ι τορος ^ι δευ ^ι τε ^ι τας ^ι
 χει ^ι ρας ^ι κρο ^ι τη ^ι σω ^ι μεν ^ι τον ^ι εξ ^ι αυ ^ι της ^ι τε ^ι χθε ^ι εν ^ι
 τα ^ι Θε ^ι ον ^ι δο ^ι ξα ^ι ζοντες ^ι

ὠδὴ ζ'

Ο ^{B8}υκ ε λα α τρεευσαν ^πτη κτι σει οι οι θε ο
φρονες ^βπα ρα τον κτι σααν τα ^βαλ λα πυ ρο ος
α πει λην ^βαν δρει ως πα τη σαντες ^Δχαι ροντες ε ψαλ
λον ^βΥ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος ^Δκαι Θε ος ευ λο γη το ος ει ^β

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π ^{B8}αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ^Δο το ο κοσ της Θε ο το κϷ δι ε σω σα το ^Δ
το τε με εν τυ πϷ με νος ^βνυν δε ε νε ρ γϷ με ε
νος ^Μτην οι κϷ με νην ^Δα πα σαν ^Δα γει ρει
ψα αλ λϷ Ϸ σαν ^Δτον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα ^βκαι υ πε ρυ ψου ου τε ^Δεις παν τας τϷ αι
ω ω να α α α ας ^β

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε7χ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε7χ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε7χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε7χ

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 ε7χ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυμ μα
 κα ρι χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι ε7χ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε7χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε7χ

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{Ββ} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

6 **Α**^χν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς^ε κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων^ε τω Α βρα αμ^{Δι} και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος^ε

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{Δι} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{Ββ} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^ε

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε΄.

Ἦχος Δι-Θ

Η ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε
κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ
νω ω δευ σεν οισ περ και ε ε πε γνω ω σθη εις
Εμ μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι
καρδι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χανον
ο τε τσ τοι οισ ε λα α λει εν τη ο δω ω ω
και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε στη
μεθ ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη τε
και αι τω Πε ε τρω

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

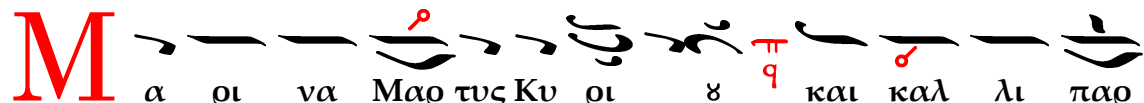
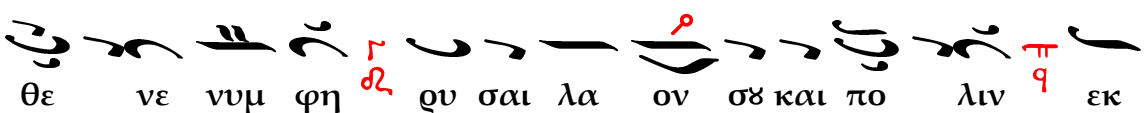
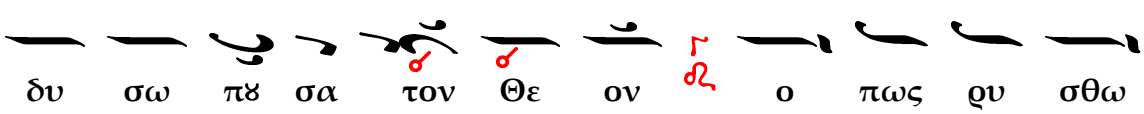
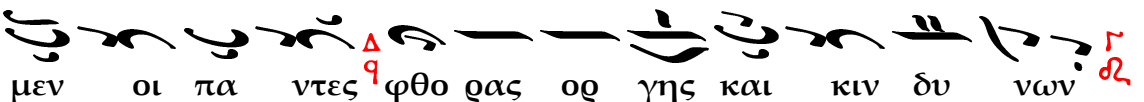
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ρων θει ει ων ση η με ρον την μνη μνη
ε ε ορ τα α ζον τεσ ταις πα ρα κλη σε ε σι τσ
σ σ των δε ο με θα πα αν οι κτι ιρ μον πα σης
βλα βη ης αι ρε ε σε ων ρυ σαι λα ο ον σσ Κυ υ

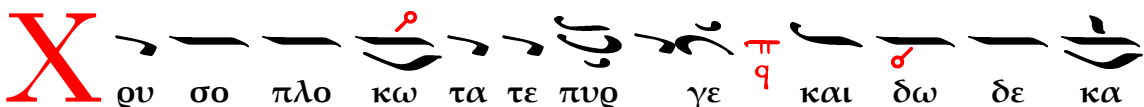
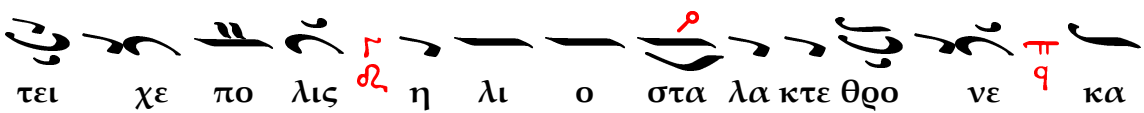
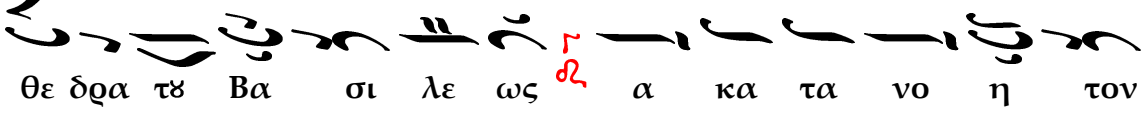

 ρι ε και παν τας κα τα ξι ι ω σον Πα τε ρα

 Λο γο ον δο ξα α ζειν και το πα να γι ι ον

 Πνε ευ μα

Τῆς Ἁγίας.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

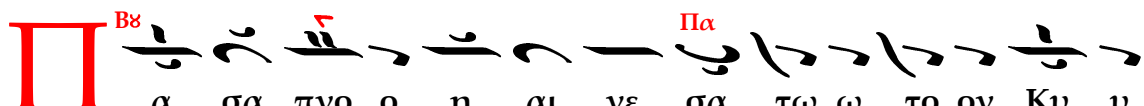

Mα ρι να Μα ρ τυς Κυ ρι και καλ λι πα ρ

 θε νε νυμ φη ρυ σαι λα ον σϑ και πο λιν εκ

 δυ σω πϑ σα τον Θε ον ο πως ρυ σθω

 μεν οι πα ντες φθο ρας ορ γης και κιν δυ νων

Θεοτοκίον.

Xρυ σο πλο κω τα τε πυ ρ γε και δω δε κα

 τει χε πο λις η λι ο στα λα κτε θρο νε κα

 θε δρα τϑ Βα σι λε ως α κα τα νο η τον

 θαυ μα πως γα λϑ χεις τον Δε σπο την

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε
επει υ μνος τω Θεε ε ω ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προε επει υ μνος τω Θεε ε ω ω

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δοξα αυ τη εσται πασι τοις ο σι οισ αυτου

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν

A ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

E ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι ο
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γι δων του εκ θρου ο α να στας εκ των νε κρων
α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α
εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη
πρε σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πατριων σου κολπων μη χωρισθεις μονο γε
 νεες λογε του θεου ηλθες επι γης διαφι
 λανθρωπιαν ανθρωπος γενομενος ατρεεπτως
 και σταυρον και θανατον υπειμεινας σαρκιο α
 παθης τη θεοτητι αναστας δε εκ νεκρων αθα
 νασιαν παρεσχες τω γενει των ανθρωπων ως
 μονος παντοδυναμος

Τῶν Πατέρων προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ
των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α
τώ ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και
Υι υι ου και Πνευμα το ος Α α α γι ι ι ου
μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ο γ μα α τι
σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η
ρι ι ον της θε ο ὀ ο ο λο ο γι ι ι ας
τρα νως πα α ρε δώ ω κε τη η Εκ κλη η η
σι ι ι ι α ο υς ευ φη μουν τες ε εν πι ι ι

στει ει ^{Νη} μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν
 λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο ο ο ον τες
 ω θει ει ει ει ει α ^{Γα} πα α α α α ρε ε
 ε ε ε ε εμ βο ο ο πα ρεμ βο ο λη η ηη
 η η η ^{Νη} θε η γο ροι ο ο πλι ι ται πα
 ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
 α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ υ φω ω
 λιε ε πο λυ υ φω ω ω τοι ^{Νη} τσ νο η τσ ς
 ς ς στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω ω μα
 α α α α α α α α τος ^Μ της μν υ στι ^{Πα} κη η ης
 Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω οι
 α κα α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υ ρο γοι
 τα μυ ρι ι η ι ι ι πνο ο ο α α Α α
 α α αν θη ^{Νη} του πα α ρα α α δει ει ει ει
 ει ει σου ^{Δι} τα πα γχρ υ σα στο μα α τα ^Μ ^{Νη} τσ Λο
 ο ο ο ο ο ο ο ω ο ο ο γσ ^{Νη} Εκ κλη σι ας

το ο ο καυχηη μα οι κς με νη ης α α
 γλα α α α α α α ι σμα εκ τε νως
 πρε σβε ε ευ σα α α α τε υ πε ερ των ψυ
 χω ω ω ων η η η η μων
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Δ ο ο ξ α σοι τω δει ξ α ντι το φως $\Delta \frac{3}{2}$ δο ξ α εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α $\epsilon \chi$

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε $\Delta \frac{3}{2}$ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι $\Delta \frac{3}{2}$
δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν $\epsilon \chi$

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παντο κρα τορ $\epsilon \chi$ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες $\Delta \frac{3}{2}$ Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα $\epsilon \chi$

Κ υ ρι ε ο Θε ος $\Delta \frac{3}{2}$ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου $\epsilon \chi$ ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α
μαρτι ι ας του κο οσμου $\epsilon \chi$

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων $\Delta \frac{3}{2}$ ο κα θη με

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η
μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^{ε (τρεις)}
^χ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ
^δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι ^ε
^χ

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με ^Δ
^δ του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου ^ε
^χ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
^δ εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε
^χ

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ^ε
^χ

Αγι ος ο Θε ος ^Δ
^δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ
^δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ε (τρεις)}
^χ

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
^δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε
^χ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σον η η μα α

α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν

α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της

ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πᾶσιν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ θ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο

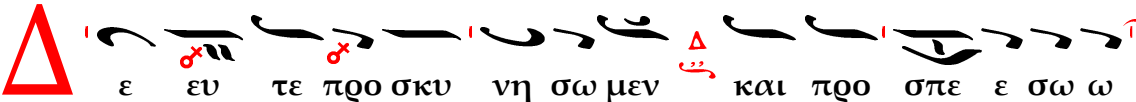

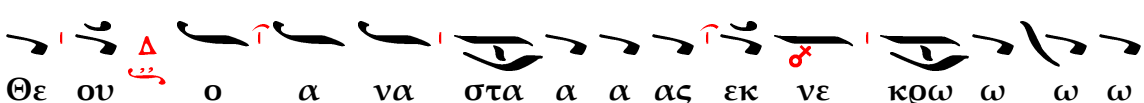
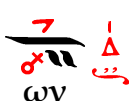
ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

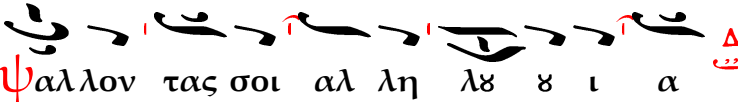
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω

 ων

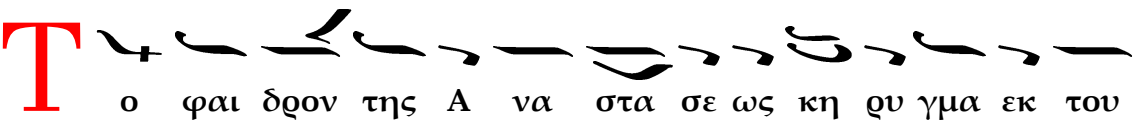
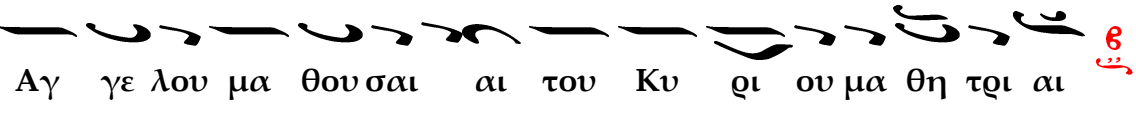
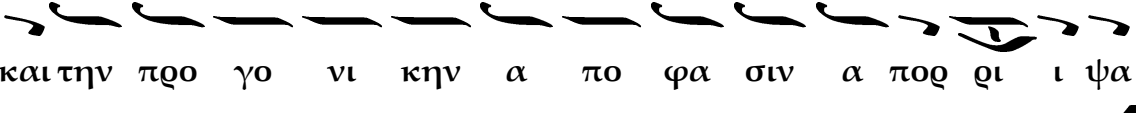

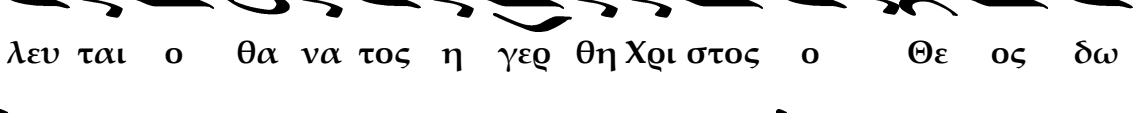

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ

 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Υπερ δεδοξαμενος ει χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
γη σας πολυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τῆς Ἁγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι θ

Ηα μνας σε Ι η σε κρα ζει με γα λη τη φω
νη σε νυμ φι ε μη πο θω και σε ζη τσ σα Α
θλω και συ σταυ ρσ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ω ω σε και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι και θνη σκω υ περ σε ι να και ζη σω εν
σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χσ την με τα
πο θσ τυ θει ει σαν σοι αυ της πρε σβει αι σως ε λε
η η μων σω στον τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι π τον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυντε μεσι τει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετη μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστωςκραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αι Θεοτοκων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Ααγιος ο ο ο Θεο ο ο ο ος
ααγιος ο ο ος ιιισχυρο ο ο ο ος α
αγιος αθαανατος ελεεεησοο
ον ημας

Τό τρίτον.

Αγιος ο Θεο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
α α μιν

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε
 ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ
 υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

αι και ων ε πε κα λυ φθη σαν αι α μαρ τι αι

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ

λι α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ

θεις τη καρ δι α

Χ Μα κα ρι ος α νηρ ος ου μη λο γι ση ται

Κυ ρι ος α μαρ τι αν ου δε ε σιν εν τω στο

μα τι αυ τς δο ο λος

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ

λι α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ

θεις

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο αναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Τίτ. γ' 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ

ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμ. μγ).

Ἦχος Δι ρ

A λλη η λ ς ἰ ἰ α Δ ρ A λλη η λ ς ς
 ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Δ ρ A α α α α λλη η η
 λ ς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Δ ρ

Ἦχος ρ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
 εν η

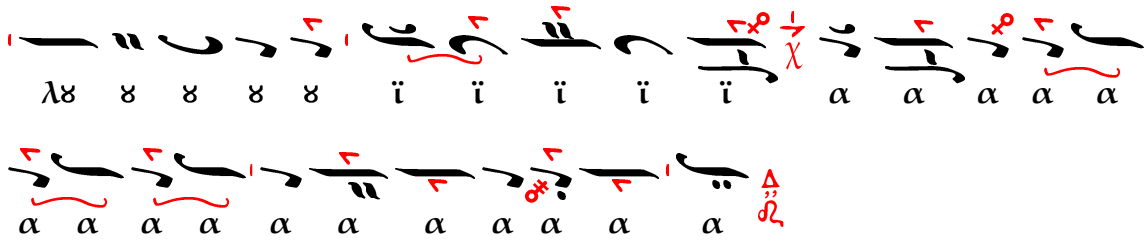
με ε ε ραις α α αρ χαι αι αι αι ς Δ ρ

A λλη η λ ς ἰ ἰ α Δ ρ A λλη η λ ς ς
 ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Δ ρ A α α α α λλη η η
 λ ς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Δ ρ

Ἦχος ρ Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθῶμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
 ε ξο μο λο γη σο με θα εις το ον

αι αι αι ω ω ω ω να Δ ρ

A λλη η λ ς ἰ ἰ α Δ ρ A λλη η λ ς ς
 ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Δ ρ A α α α α λλη η η
 λ ς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Δ ρ

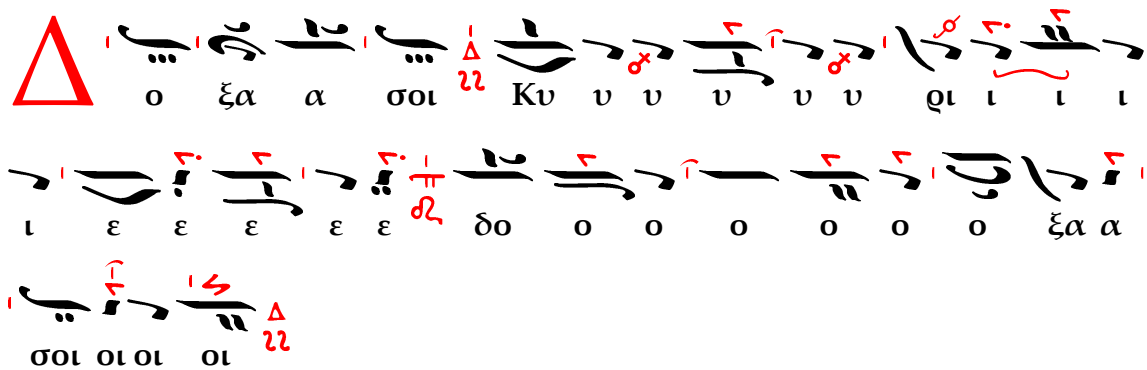
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Ζήτει τῆ ΙΗ' Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

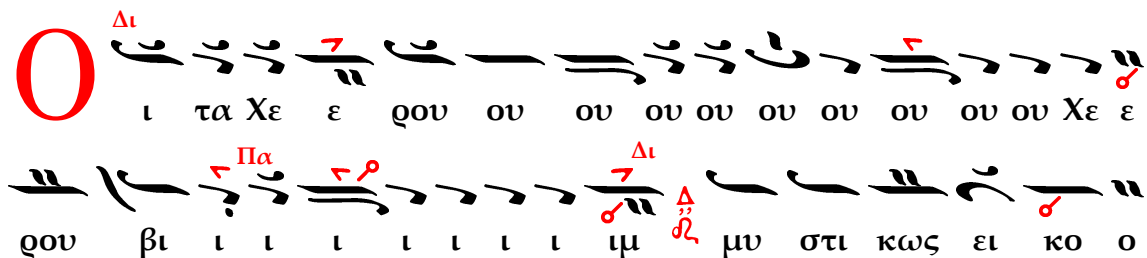
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰϛ' Δι.

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ιϛ' Δι.

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει

ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

τρι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι

σα α α α α α α λα α α α α α α α α

α α γι ι ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α

α α α υ μνο ο ον προ ο σα α α δο ο ον τε ες

πα α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α πο

θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α α

αν

Ω^{Νη} ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον

^{Δι} βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{Πα} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Δι} ^{Πα} λε ε ε ε χε ε

^{Δι} χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Πα} λε ε βα

^{Πα} σι λε ε α α α α α α ^{Δι} ^Δτων ο ο ο ο ο

^{Β8} ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι ^{Β8}

Τ^Μ α ι σ α α γ γε ε λι ι ι α γ γε λι και αι αι ^{Πα}

^{Δι} αι αι αι αι αι ^Δ α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε ^{Πα} σι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} ^Δ ιν ^Δ Αλ

^{Πα} λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

^{Δι} α α α α α α α α ^Δ

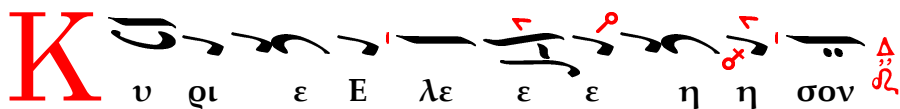
Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^{Ζ'}

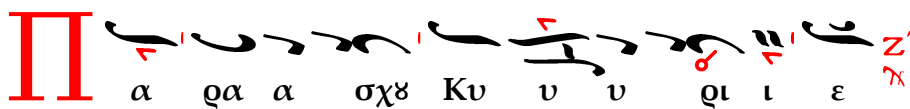
Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε η η σ ο ν

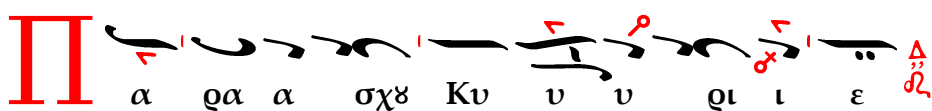
Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

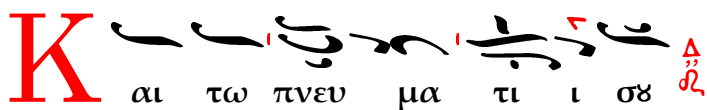
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

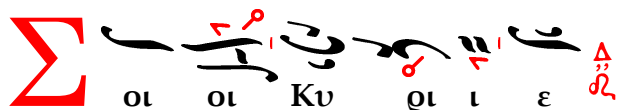
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

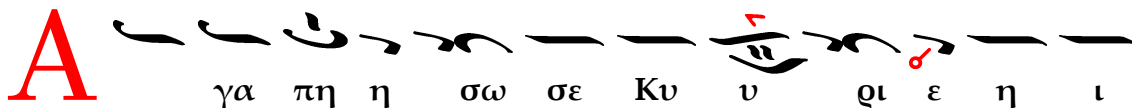
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Κ αι τ ω π ν ε υ μ α τ ι ι σ υ

Σ ο ι ο ι Κ υ ρ ι ι ε

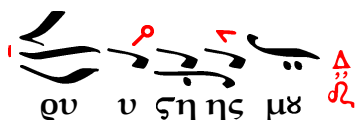
και ἄλλως:

Σ ο ι Κ υ ρ ι ι ι ε ε ε

Α γ α π η η σ ω σ ε Κ υ υ ρ ι ε η ι

σ χ υ υ υ ς μ υ Κ υ ρ ι ο ο ς ς ε ρ ε ω ω

μ α α α μ υ και κα τα φυ γ η η μ υ και

ρ υ υ ς η η ς μ υ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο
 ς ς ς σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τς πνε ευ μα το ο ο ος ος
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

A ξι ον και δι ι και αι ον *και άλλως*

A α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η η ην

A α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἔτονίσθησαν ιζ Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ Ὀκτ. , βιβ . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ε η ι ι σχυ υ υς μϝ ϝ ϝ ϝ
 Κυ υ ρι ο ος ςε ε ρε ε ε ω ω μα α
 α α α μϝ και αι κα τα α φυ υ γη
 η η η μϝ και ρυ υ υ ςη η η ης μϝ

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι ϝ ϝ

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
 ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο
 ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι
 πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο
 ον και μη τε ε ε ε ε ε ρα α α τϝ
 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
 Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι μι και αι ε εν δο
 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι

ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
 φιμ ^Δ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
 ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
 κϛ ϛ σαν ^Δ την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον ^Δ σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ^Δ ε ε ε ε ε ε εν ^Δ

Ἐτονίσθη τῇ κγ΄ Φεβρ. , βι΄ . I.A.

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ΄.

Ἦχος ^Δ Δι

Α ^Δ ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως ^Δ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον ^Δ την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον ^Δ και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου ου η η η η μων ^Δ την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι ^Δ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^Δ την α

δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Πα Θε ο ο ο ο ν Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ουσαν Δι την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν Δ

Κοινωνικό. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ἤχος Δι
 Δι ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 υ
 υ χυ
 υ
 κυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι τον κυ υ ρι ι ο ο ρο ο ο ο ον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω χω εκ τω ων ου ου ου ου ου ου χου ου ου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου χου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α εκ των ου

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων α λιε ε ε ρα λιε ε ε λιε ρα α α α

λιε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε

λιε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α α λιε ρα

λιε ρα α ρα α α λιε ε ε Αλ λη λου ι ι

α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰδομεν το φως το αληθινον ελαβο
 μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιν αλη
 θη αδιαιρετον Τρι αδα προσκυνησεν
 τες αυτη γαρ η μας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
 ως σα Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δοο
 ξαν σα οτι ηξιωσας ημας των α
 γιων σα μετασχειν μυστηριων τηρησον
 ημας εν τω σωαγιασμω ωλην την η
 μεεραν μελετων τας την δι και οσουνην σα
 Αλληλα Αλληλα Αλλη
 λαλα

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰη το ονομα Κυριε ευλογημε

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ